

<http://www.aynrand.cz/forum/read.php?f=4&i=24&t=24>

<http://www.aynrand.cz/forum/read.php?f=4&i=99&t=99>

http://www.geocities.com/rationalphysics/Unbounded_Finite.htm

Příspěvek ze dne: 06.10.2006 08:35:38 [Reagovat](#)

Autor: Jan BARTOŇ (microcell@microcell.cz)

Nadpis: Vesmír vznikl

Vážený pane,

pokusím se s Vámi polemizovat pouze v jedné záležitosti. Pokud fyzikové hovoří o vzniku vesmíru, mají tím zřetelně na mysli náš pozorovatelný svět- ohraničený pravděpodobnou hranicí 15 mld let. Ten zcela jistě vznikl, nevíme jak, ale určitě ne z "ničeho". Vesmír na počátku neobsahoval hmotu tak jak jí známe. Existuje-li něco hmotného za hranicí toho, co vidíme, nevíme. V úvahách tímto směrem se dostáváme na hranici čisté spekulace. Dochází zde proto k matení pojmů. Váš vesmír jako entita všeho co existuje nezávisle na našem vědomí a pozorování je doménou filosofů. Obávám se však, že bez znalostí výsledků současné astrofyziky je teoretizování o tom co je vesmír v dnešní době již vědecky neudržitelné. Vaše polemika mi až nápadně připomíná problém slepice a vejce.

Ing. Jan BARTOŇ, CSc.

manažer, člen ČAS, kosmologická sekce

Příspěvek ze dne: 07.10.2006 21:30:41 [Reagovat](#)

Autor: LZ (lubos.zalom@gmail.com)

Nadpis: Re: Reakce na článek

myslím, že ze článku nijak nevyplývá, že by v velký třesk měl být explozí nějakého malého zrnka hmoty v existujícím prostoru. samozřejmě, že tou singularitou byl celý prostor který se začal sám rozpínat. a nejspíš je i pravda, že v té singularitě v podstatě neexistoval čas.

ale: je pravděpodobné, že stejně jako se dnes vesmír rozpíná, tak se jednou začne hroutit - a nakonec se zhroutí (celý prostor i čas) znovu do stejné singularity, ze které se začal rozpínat. A pravděpodobně potom nastane další velký třesk, a další rozpínání, a tak stále dokola. I když, má tady smysl slovo "potom"? Pokud v singularitě neexistuje čas, můžeme říct, že "po" zhroutení současné hmoty do singularity nastane další velký třesk? Stejně tak se dá říct, že "před" singularitou, ze které se vyvinul současný vesmír, existoval jiný, který se zhroutil. A tak stále dokolečka.

Důležité je, že hmota, která se takhle neustále rozpíná a zase hroutí, je stále stejná, (i když třeba mění svou formu, podobu částic) a existuje stále..

Pokud ne, tak co bylo tou počáteční singularitou? Jak mohla jen tak vzniknout z ničeho? A co vyvolalo její rozpínání?

Příspěvek ze dne: 21.01.2007 16:27:49 [Reagovat](#)

Autor: NOVOTNÝ BOHUSLAV (Oldrich58@seznam.cz)

Nadpis: Rozpínání vesmíru

Základním poznatkem pro většinu kosmologických modelů je údajný poznatek o rozpínání vesmíru.

Slovem "údajný" autor hned ze začátku naznačuje, že všeobecnému rozpínání vesmíru nevěří. Jak ten blud dle autora vznikl ? Z prvního Einsteinova stacionárního modelu vesmíru z roku 1917,

resp. z rovnic pole obecné teorie relativity, jiní vědci dokázali, že vesmír se musí chovat dynamicky, např. se rozpínat či smršťovat. To údajně potvrdila pozorování Edwina Hubblea zvětšování posuvu spektrálních čar k červenému konci ve světle velmi vzdálených galaxií, s jejich vzdáleností. Tím se ale objevila nehoráznost, že jsme středem vesmíru, neboť tyto rudé posuvy byly vykládány dle Dopplerova principu vzdalováním galaxií právě od nás ! Aby se tento rozpor odstranil, bylo přijato přijatelné vysvětlení o všeobecném rozpínání vesmíru, kde z jakékoli

galaxie se bude stejně jevit rozpínání vesmíru jako z naší. Tomuto výkladu uvěřila již většina astronomů a nakonec i sám Einstein svůj statický model uznal za největší omyl svého života. Jeho přiznání omylu pokládá autor právě za jeho největší životní omyl, neboť sám ve svých pracech ke statickému modelu dospěl.

Řadu autorových prací najde čtenář v Praze v Klementinu v Národní knihovně nebo tamtéž ve Státní technické knihovně, popř. na Štefánikově hvězdárně na Petříně. Úplný seznam všech autorových prací k tomuto tématu je v poslední desáté knize o názvu " Je současná kosmologie vědou ? "

Autor vychází z toho, že daleko logičtější výklad rudých posuvů úměrných vzdálenosti "právě od nás" je vyvolán energetickou ztrátou světla (fotonů), dříve často nazývanou únavou světla. Vzdalováním zdroje světla je sice také vyvolána energetická ztráta světla, ale přenosová ztráta přenášené energie světla z galaxií úměrná vzdálenosti přenosu je daleko logičtější. Zbývá jen vysvětlit, jak světlo energii cestou vesmírem ztrácí. To jsem popsal v knize " Nový model interakce světla s gravitací " z roku 1996. Stručně lze říci, že autorův model vesmíru je vcelku stacionární

a tudíž se globálně ani nerozpíná ani nesmršťuje. Objevem většiny temné hmoty v podobě asi 1 cm velkých vloček zmrzlého vodíku teploty 3.1 K, zářících ze všech stran vesmíru jako 2.35 K nazývané nesprávně reliktním zářením. Celková hustota vloček ve vesmíru představuje asi 22 násobek hmoty viditelné, takže asi na ostatní nezářivou hmotu toho mnoho nezbývá.

V některých diskusních příspěvcích se mluví o Bohu a o stvoření vesmíru. Pro mě Bůh je ve shodě s jezuitou Georgem Coinem, vedoucím vatikánské astronomické observatoře u Castel Gandolfo, největším tajemstvím, a pro deklarovanou všudypřítomnost mnoha náboženstvími, je Bohem pro mě celý vesmír včetně nás, živých bytostí. Desátou knihou vlastně končím. Prohřešek současné kosmologie proti vědě pokládám ve smyslu vyjádření Thomase Chamberlaina z r.1899 jen jako klam, postavený na nepodložených předpokladech.

Příspěvek ze dne: 22.01.2007 22:11:05 [Reagovat](#)

Autor: Hank (@)

Nadpis: Re: Rozpínání vesmíru

No, vy nazýváte "celý vesmír včetně nás, živých bytostí" Bohem. Ale proč? Je proto přesnější pojem - existence. Divím se, že jako vedec děláte pohádky - každé náboženství je jedna velká pohádka. Náboženství vznikala v době, kdy lidé ani nevěděli, co je to blesk. Každý si mohl vymyslet kdejaký zázrak. Vedec měl sledovat fakta. Bůh není fakt, ale pěkný blábol! Take píšete, že "Prohřešek současné kosmologie proti vědě pokládám ve smyslu vyjádření Thomase Chamberlaine z r.1899 jen jako klam, postavený na nepodložených předpokladech." Není náhodou Bůh nepodložený předpoklad?

Check your premises ;)

Příspěvek ze dne: 22.01.2007 22:37:53 [Reagovat](#)

Autor: Hankie (@)

Nadpis: Re: Rozpínání vesmíru PS

Mám novou definici Boha. Bůh = neznalost bez ochoty poznat. Bůh pravil: "Země je placata" = nevíme, jaký má země tvar. Bůh je vesmír = nevíme, jak to chodí. Vedec, který věří, není vedec.

Příspěvek ze dne: 26.01.2007 02:48:50 [Reagovat](#)

Autor: Formol (@)

Nadpis: Re: Rozpínání vesmíru

Ta vaše hypotéza o "únavě světla" je zajímavá, nicméně "podezřelá", jak zní anglický termín? Jaký je princip? Minochodem, není příliš odvážné nazvat 12 stran knihou?

Proč většina vašich "děl" nevyšla formou článků v odborných časopisech?

Příspěvek ze dne: 27.01.2007 00:38:36 [Reagovat](#)

Autor: Formol (@)

Nadpis: Re: Re: Rozpínání vesmíru

Tak jsem pátral po internetu (do Prahy se dostanu až koncem února, takže jsem omezen v přístupu k tištěným materiálům v knihovnách), ale k "únavě světla" jsem našel jen vaše kratičké vyjádření v časopise Vesmír 73, 604, 1994/11. Tam nastíněná úvaha svědčí buď o vaší genialitě nebo naprosto ignorantském přístupu ke kvantové fyzice. Jakým mechanismem by foton ztrácel (nebo trousil?) energii jinak než po kvantech? V jaké formě? (fotonu, pochopitelně ;), ale jde mi spíše o směr...).

Příspěvek ze dne: 04.02.2007 11:32:38 [Reagovat](#)

Autor: Navrátil Josef (j_navratil@volny.cz)

Nadpis: Re: Rozpínání vesmíru

Jak, podle čeho může pozorovatel na pozorovatelně-Země tvrdit, že se vesmír rozpíná (tedy pouze rozpíná; Fridmanovým rovnicím neodporuje smršťování) když lze vzít jiného pozorovatele, velkého jako 80% vesmíru – lůvanec galaxií a tento „lůvanec“ jako „jeden kus-blok hmotový“ může tvrdit, že se vesmír (od něj do Periferie) nerozpíná, ale naopak se časoprostor do mikrostruktur, do mikrosvěta zcvrkává, smršťuje! Jaký je rozdíl mezi těmito tvrzeními??? Proč v tom hraje roli „velikost pozorovatele“? Atom- pozorovatel (ve své soustavě) pozoruje do makrosvěta, že se Vesmír-časoprostor rozpíná... ale Velkopozorovatel-lůvanec galaktický jako „kus-pozorovatelná“ (ve své soustavě) tvrdí, že se vše „dovnitř“ vesmíru zmenšuje, zcvrkává!! Kdo má víc pravdy, a proč? To, že Země-pozorovatel dostane do přístroje foton-informačního posla z kvasaru a z Periferie s dopplerovským posunem ve spektru z vlivu pootočení soustav (Loerntz není transformace ze soustavy do soustavy, ale je to porovnání dvou pootočených soustav soustavy emitenta a domácí pozorovatelny), tak to ještě neznám, že jev rozpínání jako informace sejmutá z fotonu je důkazem >jen< rozpínání Vesmíru. Objekt-Lůvanec-galaxie může dostávat >do svých přístrojů< z mikrokosmu fotonu jako posly informace s jiným posunem ve spektrech a on to vyhodnotí jako zcvrkávání vesmíru a všech objektů uvnitř dovnitř (?)

Prosím o to, aby mě nikdo neobviňoval z vědeckého rouhačství a pomatenosti, jen proto, že myslím, přemýšlím a plodím úvahy; samozřejmě nepodložené jako hypotetické vize

Příspěvek ze dne: 28.01.2007 17:54:10 [Reagovat](#)

Autor: Bohuslav Novotný

Nadpis: Rozpínání vesmíru

K příspěvku o Bohu podotýkám, že to není podstatné pro rozpínání vesmíru. Chtěl jsem reagovat na některé mylné názory o velkém třesku jako stvoření vesmíru Bohem. Velký třesk vznikl logicky z mylného názoru o globálním rozpínání vesmíru zpětným chodem času. O tom píší významní vědci a proto pokládám rozpínání vesmíru za základní omyl. Že pokládám kategorii Boha, mnou definovanou vesmírem, za stejně nepoznatelné tajemství, je podobné názoru jezuitů George Coina, vedoucího Vatikánské astronomické observatoře. Poznání vesmírných tajemství je možné. Při správně položené otázce dokážeme porozumět konkrétnímu problému a řešit jej. Důkazy vidíme nejlépe v technice: letadla létají, počítače za nás myslí atd. Nejsem agnostik, ale všemu nikdy neporozumíme, to je věc víry, že ve vesmíru to chodí nepochopitelně účelně, včetně predátorů. Pokládám se za vědce, i když věřím mnohému, včetně intuice. Kdyby vědec nevěřil, že jde správným směrem, tak nic neobjeví.. Díky tomu mám desítky udělených patentů. Proto končím "k tomu omáhej mě Bůh."

Příspěvek ze dne: 28.01.2007 18:54:25 [Reagovat](#)

Autor: Bohuslav Novotný (@)

Nadpis: Rozpínání vesmíru

K příspěvkům, jak ztrácí foton energii nemohu krátce odpovědět jinak, než přečíst si mé knihy jejichž seznam uvádím v knize "Je současná kosmologie vědou?" Název knihy, někde jen práce, uvádím protože některá má až 80 stran. Spíše bych mohl své práce nazvat "samizdaty", neboť jako důchodcem nemohu dát asi 50 000 Kč za tenkou brožuru, jako například Ing Valentin Weizetl za tenkou brožuru o názvu "Kosmologie - dogmata a mýty!". Proto omezený počet vlastnoručně vyrobených výtisků jsem mohl dát jen do některých knihoven, aby se zájemci o pokroky v kosmologii mohli s nimi seznámit. V časopisech a na přednáškách v České

astronomické společnosti na Petříně, či v Kosmologické sekci, jsem se stával sice s názorem, že mé práce jdou proti světové vědě, ale nikdy a nikde mě nebyla vytknuta konkrétní chyby v mých výpočtech či úvahách. Toho jsem si samozřejmě vědom, že mé práce jsou v zásadním rozporu se standardním kosmologickým modelem vycházejícím z naprosto dokázaného prý rozpínání vesmíru. Více nemohu doporučit, než mé práce číst. O ztrátě energie fotonu píše v práci L.4 o názvu " Nový model interakce světla s gravitací" tak, že foton ztrácí kvanta "bono" o velikosti 2.0618 E-51 J interakcí světla s konečnou gravitací v každém místě vesmírného prostoru od všech hmot nekonečného vesmíru. Všemi směry tak asi zvyšují energii gravitonů. Velikost kvant Bono ale souhlasí s interakcí na vlnové délce každého elektromagnetického vlnění, od radiových vln po gama záření. Odmítnutí mých článků do odborných časopisů mě neodradilo od šíření mých objevů v kosmologii. Myslím, že pročetím mých 10ti knih může být zajímavé pro toho, kdo se o vesmír zajímá. Jedenáctá kniha je spíše plná výpočtů, dokazujících, že vložky zmrzlého vodíku ve vesmíru dokáží zastínit oblohu 0.8 mag/pc a zářit jako mylně nazývané reliktní záření o změřené teplotě 2.735 K . Více nelze stručně říci, lépe přečíst moje práce. Uvítal bych věcné připomínky, zvláště kde se mýlím. O nesouladu se standardním kosmologickým modelem, tedy se současnou světovou vědou, vím. Aby se zájemci o kosmologii více dozvěděli, proto jsem byl nucen vydávat "samizdaty".

Příspěvek ze dne: 28.01.2007 21:55:35 [Reagovat](#)

Autor: Formol (@)

Nadpis: Re: Rozpínání vesmíru

Divím se, že jste se nerozhodl pro standardní řešení, tedy si zřídit webovou stránku a své publikace prostě vystavit. Jde o řešení velmi levné (OKČ - Freehosting až cca 1500-2000/rok při pronájmu domény). Pokud neovládáte HTML a chcete vytvořit jednoduchou webovou stránku na freehostingu, kde by si mohl zájemce Vaše práce přečíst, klidně se na mě obraťte (práce zdarma, ať zahýbu objektivitům žlučí). Kontaktní mail je Formol-zavináč-seznam-tečka-cz

Příspěvek ze dne: 11.02.2007 16:00:20 [Reagovat](#)

Autor: Bohuslav Novotný (@)

Nadpis: Rozpínání vesmíru

K zajímavé poznámce J.Navrátila mám několik připomínek. S jeho názorem plně souhlasím zvláště v zakončení příspěvku, abych také nebyl podezříván z vědeckého rouhačství, že myslím jinak než uznávaná současná vědecká kosmologie. To, že mám diplom ve kterém se stručně říká, že jsem pod ochranou presidenta Československé republiky, dělá ze mě vědce jen po formální stránce. Daleko více si myslím o mém prvním otištěném článku ve Vesmíru č.5 z roku 1941, že již ve studentských letech na reálce jsem začal myslet vědecky. Krátký článek měl název " Některé formy dráždivosti u nálevníků " a byl doporučen prof.V Hainerem, kterému se líbil. Při pozorování nálevníků v mikroskopu jsem chtěl vědět, jak asi myslí. Všichni při víření polykali bakterie a spory, a plnili jimi vakuoly. Místo přirozené jejich potravy jsem jim nabídl barevný roztok mikrokrystatů. A hle, nálevníci, např. vířenky a j. žrali všechno na co přišli a jejich vakuoly byly barevné. Naproti tomu vířníci, např. Rotifer vulgaris, se při styku s barevným oblakem okamžitě obrátili a odpluli do nezabarvené vody. Tak jsem už tenkrát zkoumal inteligenci nejnižších živočichů a to mě dodnes těší. Těší mě i to, že jsem již tehdy vyráběl umělé nálevníky ze železných mikropilinek o rozměrech několika mikrometrů, kteří rotovali a probíhávali zorným polem mikroskopu vlivem střídavého magnetického pole jako živí. Jejich střety s opravdovými nálevníky byly zajímavé. Toto uvádím proto, že již od mládí mě dráždilo poznávání neznámého a proto i dnes v důchodu mě dráždí tajemství vesmíru a děsí nepravdivé bludy o rozpínání celého vesmíru, začínající nesprávnou interpretací Dopplrova principu na červené posuvy spektrálních čar světla ze vzdálených galaxií.

Potěšila mě i rada k založení webové stránky, o které možná budu uvažovat. Mé práce dáváno do "prestyžních" knihoven v Praze jsem pokládal za dostatečné pro podchycení zájmu pražských studentů astronomického zaměření. O internetu jsem neuvažoval, protože mé články jsou tištěné v 602 na starším počítači a obtížně převoditelné na internet. Od studentů spíše mohu očekávat zamyšlení a snad i založení svých kariér na nových myšlenkách, než od starších profesorů, kteří dlouhá léta přednášeli podle mě bludy, nebo o nich vydávali knihy. Podobné myšlenky nemám však já sám. I vědci, jako astronom Halton Arp, neuznává výklad rudého posuvu Dopplerovým přibípem, rovněž i světoznámý astronom Fred Hoyle počítá věk vesmíru v bilionech let a ve velký třesk nevěří. Já sám pracuji " Je současná kosmologie vědou? ", popř. i zcela poslední práci " Záření vodíkových vložek" chci končit, neboť k současné kosmologii jsem asi řekl vše podstatné.

V mých předchozích připomínkách chci opravit jen závažný překlep a to, že vodíkové vložky zastíňují oblohu 0.8 mag / Gpc , tedy na jeden gigaparsec, tj, asi na vzdálenost $3.3 \text{ miliardy světelných let}$. Mylně uvedených 0.8 mag/pc by vedlo k tomu, že bychom neviděli skoro ani hvězdy naší Galaxie. Přesto však uvedené zastínění, představované asi centimetrovými vložkami 3.1 K teplejšími a vzdálenými jedna od druhé 20000 km , stačí k tomu, aby vytvořilo téměř plnou stěnu zářícího vesmírného pozadí o teplotě 2.35 K , což je chybně nazýváno reliktním zářením.

K otázce je-li lůvanec galaxií 80% vesmíru se nemohu vyjádřit, protože mě se jeví vesmír jako nekonečný. Sám jsem se ovšem nechtěl tímto matematickým pojmem ve svých pracích vyjadřovat a nahrazoval jsem ho jako nedohledný. Jsem prostě pro fakta. Kam vidíme, tam vidíme. Dnes snad do 7 Gpc , tedy snad do $20 \text{ miliard světelných let}$. Ani v takovém, a snad ještě větším vesmíru nebude lůvanec galaxií téměř celým vesmírem. O takových výmyslech neuvažuji.

Své práce nepokládám za pravdu o vesmíru, ale jen za práce podstatně pravděpodobnější než říká současná kosmologie. To jsem konečně řekl již ve svých pracích. Dokonce o Bohu se zmiňuji jako o pojmu z filozofické kategorie rovnocennému s pojmem vesmíru, se vším existujícím.

Dokonce Bohu se připisuje i smysl jeho počínání, což bohužel vidím i v přírodě, vesmíru, i já, Proto mluvím např. o predátorech, jejichž smysl je v přírodě nepopíratelný. Konec filozofování.

Pro mě je velký třesk jako vznik celého vesmíru nepoznaná a vysoce nepravděpodobná událost. Konec !

Příspěvek ze dne: 14.02.2007 02:19:12 [Reagovat](#)

Autor: Formol (Formol@seznam.cz)

Nadpis: Re: Rozpínání vesmíru

Jen bych si dovolil malou poznámku ke snaze oslovit studenty. Sice nestudují na MFF (studují na 1.lékařské fakultě), ale předpokládám, že i studenti z MFF jsou vychováni v podobném duchu. Vzhledem k explozivnímu nárůstu informací se při studiu používá několik jednoduchých informačních filtrů, především pak způsob publikace. Upřednostňovány jsou časopisecké publikace psané v angličtině a prošlé recenzním řízením, poté habilitační a dizertační práce a nakonec práce v lokálních (národních) časopisech. Publikace vydané vlastním nákladem jsou chápány spíše jako kuriozita až bláznovství. Vhodnější je popularizační (tj. názornou a odlehčenou formou) oslovit studenty SŠ, samozřejmě s možností prostudovat si celou teorii (a nejlépe nabídnout i srovnání s klasickým modelem).

Pro konverzi dokumentů z formátu T602 do vhodnějšího formátu můžete zkusit freeware konvertory, ke stažení jsou např. na adresách:

<http://peprsoft.cz/produkty/word.htm>
<http://www.volny.cz/broz/t602vw/>
<http://www.srnet.cz/~stepan/sw/t602html.shtml>

Správnost jsem neměl možnost otestovat...

Příspěvek ze dne: 17.03.2007 15:10:37 [Reagovat](#)

Autor: NOVOTNÝ BOHUSLAV (@)

Nadpis: Rozpínání vesmíru

Již jsem chtěl skončit a uvažovat o uveřejnění některých mých prací - knih - na internetu, aby si je mohli přečíst i mimopražští. Zatím se mi nepodařilo převést text mých prací z Dosu T 602. Zatím tedy mohu říci jen k doporučenému srovnání mého modelu s klasickým modelem, tj. vědou uznávaným v současnosti, kterým je standardní kosmologický model, že toto srovnání je podrobně uvedeno v mé práci " Je současná kosmologie vědou ". Než se mi podaří toto srovnání dát do internetu, mohou si to přečíst jen návštěvníci Prahy v uvedených knihovnách. Proto velmi stručně uvedu, že základem bludu o rozpínání vesmíru je naprosto nesprávná interpretace Dopplerova principu na posun spektrálních čar ve světle vzdálených galaxií k červenému konci spektra, což je důkazem energeticky oslabeného světla. Dopplerův princip tuto ztrátu energie vykládá vzdalováním galaxií. V mé práci " Interakce světla s gravitací " dokazuji, že průchodem fotonů skalárním gravitačním polem od všech hmot vesmíru, ztrácí každý foton stejné kvantum energie na délce svého vlnového klubka. Výpočet udal stejný rudý posuv i pro vektorové gravitační pole od hvězdy zanikající podél dráhy světla vyslaného od hvězdy. Tomu se říká gravitační rudý posuv. Skalární gravitační pole v mezgalaktickém prostoru je přirozeně převážně bezsměrové, ale v nekonečném vesmíru má stálou velikost a proto rudý kosmologický rudý posuv je mírou vzdálenosti. Kosmologický posuv je proto spíše mírou vzdálenosti než vzdalování zdroje světla. U gravitačního posuvu jeho energetická ztráta naprosto přesně souhlasí s výstupní prací fotonu z hvězdy. U kosmologického posuvu se na ztrátu energie nevěřilo pro neznalost v co se energie fotonu mění. V mých pracech jsem ukázal, že interakcí s gravitačními poli mohou kvanta energie, mnou nazvaná "bono", a ztrácená na vlných délkách světla, zvyšovat gravitační energii celého vesmíru. Více podrobností v mých pracech. O nesprávné interpretaci Dopplerova principu psali i jiní, nejsem sám.